

Szegedi Ítéltábla
Bf.I.595/2018/27.

A Szegedi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Szegeden, 2019. március 20. napján tartott fellebbezési nyilvános ülés alapján meghozta a következő

v é g z é s t:

A kábítószer birtoklásának büntette miatt **vádlott neve** ellen indított büntetőügyben a **Szegedi Törvényszék** 2018. szeptember 3. napján kihirdetett **6.B.334/2018/35.** számú ítéletét **helybenhagyja.**

A kiszabott szabadságvesztésbe a vádlott által 2018. szeptember 4. napjától 2019. március 20. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt is beszámítja.

Kötelezi vádlott neve vádlottat 150.876,- (százötvenezer-nyolcszázhetvenhat) forint másodfokú eljárás során felmerült bűnügyi költség megfizetésére az államnak a Szegedi Törvényszék Gazdasági Hivatala külön felhívására, míg 185.753,- (száznolcvanötezer-hétszázötvenhárom) forint bűnügyi költséget az állam viseli.

A végzés ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság vádlott neve vádlottat kábítószer birtoklásának büntette [Btk. 178. § (1) bekezdés 5. fordulat, (2) bekezdés c) pont] miatt 6 év szabadságvesztésre és 6 év Magyarország területéről kiutasításra ítélte.

A szabadságvesztést börtönben rendelte végrehajtani. Megállapította, hogy a vádlott legkorábban a szabadságvesztés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

A kiszabott szabadságvesztésbe a vádlott által 2017. június 26. napjától 2018. szeptember 3. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt beszámította.

Az eljárás során lefoglalt 9.223,54 gramm kábítószeret elkobozta, a Bjk.II.20/2018/5. és 7. tétel alatti bűnjelek lefoglalását megszüntette és azokat az egyéb vagyoni érdekeltnak kiadni rendelte. A Bjk.317/2018/1-4., 6., 8. tétel alatti bűnjelek lefoglalását is megszüntette, az 1-4., 6. tétel alattiakat a vádlottnak kiadni, míg a 8. tétel alattit megsemmisíteni rendelte azzal, hogy a 2-3. és a 6. tétel alatti

tárgyak kiadását a bűnügyi költség biztosítására visszatartotta.

Az elsőfokú eljárásban felmerült bűnügyi költségből a vádlottat 437.892,- forint megfizetésére kötelezte, míg 791.780,- forintról megállapította, hogy azt az állam viseli.

Az első fokú ítélettel szemben ellenérdekű fellebbezések bejelentésére került sor:

Fellebbezett az ügyészség a Be. 583. § (3) bekezdés a) pontjára figyelemmel, a vádlott terhére hosszabb tartamú fegyház fokozatú szabadságvesztés büntetés és hosszabb tartamú kiutasítás kiszabása érdekében.

Fellebbezett a védő, ugyancsak a Be. 583. § (3) bekezdés a) pontjára figyelemmel, enyhítés érdekében.

A fellebbviteli főügyészség az ügyészi fellebbezést fenntartva a jogszabályi helyek kiegészítése és helyesbítése mellett indítványozta, hogy az ítélőtábla az első fokú ítéletet változtassa meg, a vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés és kiutasítás tartamát súlyosítsa és állapítsa meg, hogy a szabadságvesztés végrehajtási fokozata fegyház. Egyebekben az első fokú ítéletet hagyja helyben.

A fellebbezési nyilvános ülésen a védő további enyhítő körülményként kérte értékelni a vádlott igazolt betegségét és ezzel együtt az enyhítő körülmények túlsúlyára hivatkozva, elsődlegesen a büntetés enyhítését, másodlagosan az első fokú ítélet helybenhagyását indítványozta.

Az ügyész az írásbeli indítványát fenntartotta.

Az ítélőtábla a fellebbezéseket nem ítélte alaposnak.

Tekintettel arra, hogy a fellebbezések bejelentésére a Be. 583. § (3) bekezdése alapján került sor, ezért az ítélőtábla az első fokú ítéletnek csak a fellebbezésekkel sérelmezett rendelkezését bírálta felül a Be. 590. § (3) bekezdése alapján.

A Be. 590. § (5) bekezdés a), b) és c) pontja alapján eljárva az ítélőtábla hatályon kívül helyezést eredményező eljárási szabálysértést nem észlelt.

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapította a határozatát a Be. 591. § (2) bekezdése alapján. Erre figyelemmel megállapította, hogy helyes a vádlott bűnösségére vont elsőfokú bírósági következtetés és a cselekmények minősítése is törvényes.

Az elsőfokú bíróság által értékelt bűnösségi körülmények kiegészítésre és helyesbítésre szorulnak:

Az ítélőtábla a vádlott javára a két kiskorú gyermek tartását értékelte enyhítő körülményként, figyelemmel arra, hogy ez a körülmény csak akkor enyhítő, ha a vádlott ténylegesen tartja is a kiskorú gyermekeket. További enyhítő körülmény a vádlott bőrbetegsége, valamint, hogy a vádlott külföldi állampolgár, aki büntetését hazájától, családjától távol, idegen nyelvkörnyezetben kell, hogy letöltse.

Az így kiegészített és helyesbített bűnösségi körülmények mellett, figyelemmel az ítélőtábla ilyen jellegű ügyekben kialakított büntetés kiszabási gyakorlatára is, az elsőfokú bíróság által kiszabott 6 év szabadságvesztés arányos, annak sem lényeges súlyosítása, sem lényeges enyhítése nem indokolt.

Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor arra az álláspontra helyezkedett, hogy a törvényben meghatározottnál eggyel enyhébb, börtön végrehajtási fokozat megállapítása indokolt, ez az álláspont megfelel az ítéletábra e körben kialakított gyakorlatának.

A Btk. 35. § (2) bekezdése szerint a büntetés kiszabásánál irányadó körülményekre tekintettel van lehetősége a bíróságnak eggyel enyhébb végrehajtási fokozat meghatározására.

Az a körülmény, hogy a vádlott külföldi állampolgár, a magyar nyelvet nem ismeri és a büntetést hazájától, családjától távol kell letöltenie, tény. Annak súlyát nem befolyásolja, hogy a vádlott számított-e a lebukásra, illetőleg arra, hogy az esetleges büntetést Magyarországon kell letöltenie, mint amire az ügyészség hivatkozott.

A Szegedi Ítéletábra illetékességi területén kialakult bírói gyakorlat a magyar nyelvet nem ismerő külföldi állampolgár esetében figyelemmel van arra, hogy ez mennyivel ró nagyobb terhet a szabadságvesztés kiállása során e vádlottra.

E vonatkozásban tehát a másodfokú bíróság nem osztotta a főügyészség azon álláspontját, mely szerint a magyar nyelv ismeretének hiánya nem olyan körülmény, amely a szabadságvesztés végrehajtási fokozatának enyhítését indokolja.

A kiutasítás alkalmazása törvényes, annak mértékét is arányosnak ítélte a másodfokú bíróság.

Helyesen járt el a törvényszék, amikor a vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe beszámította, azonban e körben nem hivatkozott a Btk. 92. § (2) bekezdésére, noha azt alkalmazta, ezért azt az ítéletábra pótolta.

A bűnjeleket illetően helyesen döntött az elsőfokú bíróság, amikor a lefoglalt kábítószer elkobzásáról rendelkezett, azonban annak jogszabályi alapja helyesen Btk. 72. § (1) bekezdés c) pontja.

Az első fokú ítélet egyéb rendelkezései törvényesek.

A kifejtettekből következik, hogy az ítéletábra a fellebbezéseket nem ítélte alaposnak, ezért az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

A vádlott által 2018. szeptember 4. napjától 2019. március 20. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt is beszámította a kiszabott szabadságvesztésbe a Btk. 92. § (1) és (2) bekezdése alapján.

A fellebbezési eljárás során felmerült bűnügyi költségből a vádlottat 150.876,- forint bűnügyi költség megfizetésére kötelezte a Be. 613. § (1) bekezdés és a Be. 571. § (1) bekezdése alapján, míg 185.753,-forint bűnügyi költséget az állam visel a Be. 576. § (1) bekezdés b) pontja alapján.

A végzés ellen a Be. 458. § (2) bekezdés a) pontja alapján - figyelemmel a Be. 615. § (1) bekezdésére - nincsen helye fellebbezésnek.

Szeged, 2019. március 20.

Dr. Benedek Tibor sk.
a tanács elnöke

Sefta Márta dr. sk.
előadó bíró

. Cserhádi Ágota sk.
bíró

A Szegedi Ítéltábla Bf.I.595/2018/27. számú végzése és a Szegedi Törvényszék 6.B.334/2018/35. számú ítélete a jelen végzés folytán a mai napon jogerős és végrehajtható.

Szeged, 2019. március 20.

Dr. Benedek Tibor sk.
a tanács elnöke